Biblioteca Centrală Regională [Hun]edoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

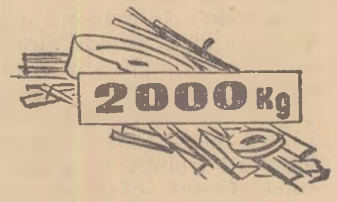
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 2 (736) * joi 14 ianuarie 1960 * 8 pagini 30 bani

Foto: Gr. PREPELIȚĂ

Dăm și noi o mînă de ajutor

Aproape nu trece zi în care să nu aflăm despre noi dovezi de hărnicie a pionierilor.

Iată, să poposim puțin în Țara Oașului, la Școala medie din Negrești. În curtea școlii am văzut o pancardă pe care scria: „Pentru Reșița". Explicația? Comitetul regional U.T.M. Baia Mare hotărîse ca tot fierul vechi pe care-l vor strînge utemiștii și pionierii, să fie expediat furnaliștilor de la Reșița. Acțiunea de la Școala medie Negrești, s-a terminat cu... 2.000 kg fier vechi.

Și acum, să trecem munții ca să ne oprim la Schiopeni, în raionul Huși, regiunea Iași. Pionierii de aici tocmai au terminat curățenia din școala lor cea nouă, o școală de 7 ani mare și frumoasă. De altfel și la construcția școlii au pus umărul, au cărat cărămizi, chirpici, pietre.

Pe pionierii din comuna Mihăilești, raionul Domnești, regiunea București, îi puteți cunoaște încă înainte de a păși în comuna lor. Vi-i fac cunoscuți miile de puieți plantați care vă ies în întîmpinare la hotarul comunei, puieți plantați de miinile lor. Vreți să știți mai precis cîți puieți? 20.000. O adevărată pădure!

În comuna Coroești, raionul Bîrlad, pionierii au mers la livada G.A.S. și au strîns zăpada în jurul pomilor. La fel au procedat și cu pomii din grădina școlii și cu cei de pe lingă casă. Merele sînt bune toamna, dar trebuie să ai grijă de pomi iarna!

Pionieri harnici pot fi întîlniți și în comuna Dorobanțu, raionul Măcin. Ei tocmai au terminat de pavat o alee ce leagă clădirea grădiniței de copii de școala lor. Aceasta ar putea fi denumită „aleea prieteniei", pentru că pionierii sînt buni prieteni cu cei mici, se joacă cu ei, le spun povești, îi învață cîntece și poezii.

AL. MIHU

Dăm și noi o mînă de ajutor

ÎNVAȚĂ tu BINE dar AJUTĂ-L și pe TOVARĂȘUL tău

Biță era inciudat. Toți colegii îl felicitaseră după meciul de fotbal, numai Nicu, prietenul lui cel mai bun, nu-i spusese nici un cuvînt de laudă. Și jucase atît de bine în meciul cu cei dintr-a VII-a! „S-ar putea să-i fie necaz că l-am întrecut la joc!" gîndi Biță, și-l „provocă" pe Nicu la o „discuție"

– Ce zici, Nicule, nu-i așa că echipa n-ar putea să se lipsească de mine?

– Știu eu? Degeaba te tot lauzi. Vei fi fiind tu grozav la fotbal, dar în rest...

Atît a fost de-ajuns ca Biță să-și amintească de notele de 5 și 6 pe care le luase la matematică, la fizică...

La învățătură, într-adevăr, nu era de loc grozav! Aici, Nicu îl întrecuse cu mult! Nicu avea numai note foarte bune!

Din ziua aceea, cei doi prieteni au hotărît să se ajute mai mult unul pe altul. Și de atunci, pionierii din detașamentul nr. 2 de la Școala medie „Tudor Vladimirescu" din Roșiorii de Vede au început să-i vadă tot mai des laolaltă.

După-amiaza, cînd își făceau lecțiile împreună, Nicu era „profesorul". Apoi, cînd ieșeau afară, la minge, Biță era „antrenorul".

Acum, detașamentul 2 mai are un nou fruntaș la învățătură, pe... Biță Emanoil iar echipa de fotbal un nou jucător de nădejde, pe... Nicu Bădîrlău.

LIDIA VIȘAN

Din nou la școală

La prima chemare a clopoțelului, spre clase a alergat, vesel, și Constantin Chiș dintr-a V-a A — năzdrăvanul — cum i se zice, și Adriana, și Nicu, și chiar Marilena Negoiță — atît de serioasă și liniștită de obicei.

Cu toții sînt cuprinși de bucuria reînceperii cursurilor.

Laboratorul de chimie este plin. Pionierii clasei a VII-a verifică prin experiențe legea conservării materiei.

Vasile Tecșa din clasa a VI-a A, despre care se spune că a îndrăgit mult științele naturii, a dat o fugă pînă la laborator, să vadă dacă totu-i în ordine „Ora a doua avem, la științele naturii, lecția despre înmulțirea păsărilor; să pregătesc planșele", și a spus el grijuliu.

„Cînd mergem la ateliere?" s-au interesat, încă de la prima oră, mai ales băieții, nerăbdători să înceapă lucrările practice în atelierele „Griviței Roșii".

Vacanța a fost frumoasă. Și pionierii îți vor povesti multe despre jocurile și serbările pe care le-au dat, despre vizitele interesante, despre carnavalul de la Palatul pionierilor. Silvia Matacu, din clasa a VII-a, îți poate descrie cu multe amănunte minunăția naturii de la Bușteni, unde și-a petrecut vacanța. Dar și Nadejda Perciun a fost la munte. Impresii multe și deosebite poate să-ți împărtășească și ea. Iar Adriana Ene poate să-ți povestească despre emoțiile întrecerilor la înot de la sala Floreasca...

Dar despre cîte nu-și pot povesti pionierii unității de la Școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu" — din București. Acum însă, e liniște. Cu toții sînt atenți la tovarășii profesori, care le explică lucruri noi, interesante.

E. MARIAN

Ce e nou în detașament

Cercul de citit

Pionierilor de la Școala de 4 ani din comuna Saelele, raionul Tr. Măgurele, le e tare drag să citească.

Într-o zi, în detașamentul clasei a IV-a un pionier veni cu o propunere:

— Cred că ar fi bine să discutăm mai des despre ce citim! Am putea chiar să citim cîteodată împreună!

Din ziua aceea, colectivul de conducere a și început lucrul pentru organizarea unui cerc de citit al detașamentului. „Pentru deschiderea cercului trebuie să alegem o lectură frumoasă, interesantă" și-au zis pionierii, și, care mai de care, au început să vină cu propuneri.

Prima zi la cercul de citit a fost foarte interesantă. Mai apoi, nenumărați pionieri din unitate s-au arătat dornici să fie primiți la cerc. Așa că peste puțin timp, cercul de citit al detașamentului va deveni... cercul întregii unități.

N. IONESCU

Ionică Vede-Tot

Cine-s aceștia? Nu-i mai spun că... se știu ei. Poate se mai află și la voi în unitate unii ca ei. Eu le vin de hac arătîndu-i aici. Dar voi?

IONICĂ VEDE TOT

Concursul micilor tehnicieni

Cu ajutorul Sfatului unității de pionieri

Printre numeroasele domenii în care Sfatul unității de pionieri ne poate fi de mare folos se află și acela al Concursului micilor tehnicieni. Experiența tovarășilor din Sfat, precum și îndrumările pe care ni le pot da, sînt pentru pionieri un ajutor prețios. Iată-i, de pildă, pe micii tehnicieni din unitatea de pionieri a Școlii medii nr. 1 din Satu Mare. Dorind să-și lărgească cunoștințele teoretice și practice legate de tehnică, ei s-au adresat Sfatului unității de pionieri. Ca urmare, un membru al Sfatului, tovarășul Paul Sander, secretarul organizației de partid de la fabrica „13 Septembrie", le-a înlesnit venirea în școală, o dată pe săptămînă, a unui tovarăș maistru cu multă experiență. Ajutați de noul lor prieten mai vîrstnic, micii tehnicieni devin mereu mai pricepuți, mai siguri de ei, iar obiectele pe care le lucrează sînt mereu mai perfecționate. Adăugînd la aceasta și orele de atelier pe care le fac săptămînal rezultă limpede că micilor tehnicieni de acolo nu le mai trebuie, pentru a deveni fruntași, decît... tragere de inimă!

Dar, desigur, nici fetele n-au fost uitate! Cele care îndrăgesc cusăturile naționale, broderia, croitoria, primesc ajutorul personal al tovarășei Aurora Pașca, membră de asemenea în Sfatul unității de pionieri. Dînsa chiar conduce acest cerc de lucru.

Așadar, e limpede că micii tehnicieni pot avea un sprijin de nădejde în Sfatul unității de pionieri. Îmbogățirea cunoștințelor tehnice, amenajarea atelierului școlar, organizarea unor cercuri de lăcătușărie, tîmplărie, croitorie, organizarea expozițiilor de obiecte lucrate, întîlniri cu muncitori, inovatori, maiștri și ingineri experimentați — iată numai cîteva dintre realizările pe care micii tehnicieni le pot înfăptui cu siguranță cerînd ajutorul Sfatului unității de pionieri.

SANDU ALEXANDRU

Pentru micii tehnicieni de la Școala de șapte ani nr. 1 din Bacău, orele practice de atelier sînt de mare ajutor. Iată-i pe pionierii clasei a VII-a B, însușindu-și cu tragere de inimă noi cunoștințe practice.

Din viața pionierească

Prietenii tăi mai mici

— Nelule...

Nici un răspuns.

— Nelule!...

Tăcere.

— Mă auzi, Nelule?

Furtună:

— Vezi bine că te-aud! N-am urechile înfundate! Nu mă mai bate la cap! Ți am spus de o mie de ori să mă lași în pace cînd lucrez!

— Bine, dar mingea... îndrăznește frățiorul

— Să-ți fie de bine! Ce, eu ți am spart-o? Dacă n-ai fost atent cînd te-ai jucat cu ea, poftim, lipește-o singur!

— Nu pot...

— Nici eu! Ești legat la ochi, nu vezi ce ocupat sînt? Am de alcătuit un program de activități; eu răspund din partea colectivului de conducere al unității de munca în rîndurile școlarilor mici! Am o groază de treburi, răspundere mare, și tu o ții landra cu mingea ta! Hai, destulă vorbă. Șterge-o!

★

Întîmplarea de mai sus nu am istorisit-o doar cu scopul de a înfățișa un băiat demagog, ci și cu alt scop: cu scopul de a le reaminti unor membri ai activelor pionierești că activitatea în rîndurile școlarilor mici trebuie privită cu mai multă căldură, cu mai multă dragoste. Pionierii trebuie să pună la inimă faptul că micii școlari de astăzi sînt schimbul lor de mîine, viitorii membri ai organizației de pionieri. Pionierii care se ocupă de școlarii mici trebuie să fie mîndri de aceasta; și de ei depinde, în bună măsură, felul în care cresc cele mai tinere mlădițe ale patriei. Dar nu numai în împrejurările, ca să zicem așa, festive, trebuie să te porți cu prietenie față de cei mici. Nu numai atunci cînd îi înveți jocuri în colectiv sau cînd îi inviți la o serbare trebuie să le vorbești cu drag, cu căldură. Tot așa, nu numai cu școlarii mici din clasa de care ți-a dat sarcină să te ocupi colectivul de conducere trebuie să te porți cu grijă. Este necesar ca, în general, cu toți copiii de această vîrstă să fii prietenos, oriunde i-ai întîlni, chiar dacă nu sînt din școala sau de pe strada ta! Aici am adăuga chiar, în atenția unora care se consideră „foarte ocupați", cum e prietenul despre care am vorbit la început, că au datoria să se poarte într-un chip demn și cu... frățiorul sau surioara mai mică. Trebuie ca în toate aceste împrejurări să le fie limpede un lucru însemnat: că, în pofida faptului că nu au mai mult de 14 ani, sînt totuși, pentru școlarii mici, adevărați *educatori*.

Iată, deci, ce răspundere însemnată au pionierii! Caută de aceea și tu să ai toată grija față de cei mici și, în același timp, poartă-te tu însuți astfel încît să le poți servi de exemplu!

D. ALEXANDRESCU

La Casa micilor naturaliști de la Palatul pionierilor din București s-a deschis o expoziție de păsări. Pionierii Aurel Tache și Alex. Găman care fac de serviciu la expoziție, dau de mîncare sutelor de canari.

Ajutor între detașamente

In cadrul unității de pionieri, intre detașamente trebuie să existe întotdeauna un necontenit schimb de experiență, o strînsă legătură. Iată, în această privință, un bun exemplu, Pionierii clasei a V-a de la Școala de 7 ani din comuna Ianca, regiunea Galați, întîmpinau în primul trimestru greutăți în studiul limbii ruse. Intr-una din zile, un pionier din detașamentul clasei a VII-a a venit cu o invitație:

— Detașamentul nostru organizează o adunare dedicată limbii și artei ruse. Vă rugăm să veniți și voi!

In ziua adunării, sala clasei a VII-a era plină. Veniseră toți cei dintr-a V-a, ba, se aflau de față și cîțiva pionieri din alte detașamente. Recitările în limba rusă, cîntecele și dansurile rusești (executate în costume naționale specifice) au stîrnit în sală ropote de aplauze. Cît timp a ținut adunarea, atenția pionierilor și, în special, a celor din clasa a V-a, a fost neslăbită. Pentru ei, care învățau limba rusă doar de cîteva săptămîni, această adunare a fost un bun imbold.

De atunci, strădaniile pionierilor din clasa a V-a de a deprinde frumoasa limbă rusă au crescut și, o dată cu ele, și notele bune.

SIMBOLURI PIONIEREȘTI

Drapelul roșu

Partidul nostru a dat și pionierilor dreptul de-a avea în fruntea unităților lor cîte-un drapel roșu iar în fruntea detașamentelor steaguri roșii. Acesta e un drept de onoare. E roșu drapelul pionieresc, pentru că roșu e și steagul partidului, pentru că, așa cum spune și Chemarea pionierească înscrisă cu litere de foc pe drapel, pionierii luptă sub faldurile lui pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn.

Pionierii au de aceea datoria de a păstra cu cinste drapelul roșu, de a cultiva respectul adînc pentru drapel.

Adunările de unitate încep o dată cu aducerea drapelului roșu, Și cît de frumos e cînd garda drapelului apare insoțită de răpăitul tobelor și de salutul goarnelor, pentru a rămîne apoi, neclintită în fața careului! Și cît de emoționant e momentul cînd noii pionieri primesc cravata roșie sub faldurile drapelului roșu sau cînd pionierii cei mai buni ai unității sînt fotografiați în fața drapelului, ca răsplată pentru destoinicia lor! La adunări, la demonstrații, în marșuri, pionierii pornesc în frunte cu mîndrul lor drapel roșu.

Cravata de pionier

La prima vedere, un pionier se deosebește de un școlar nepionier prin aceea că poartă cravata roșie. Nu ajunge însă să porți cravata roșie pentru ca să fii un pionier adevărat. Pentru aceasta se mai cere ca mîndra cravată roșie să fie părtașă de fiecare zi a faptelor tale bune, a dragostei tale de învățătură și a hărniciei în muncă, a destoiniciei în activitatea de folos patriotic. Numai așa se poate spune că pionierul își cinstește cu adevărat cravata roșie.

Pionierul este dator să-și cinstească cravata roșie pentru că ea reprezintă o părticică din steagul roșu de luptă al clasei muncitoare. Prin cele trei colțuri ale sale ea exprimă legătura de nezdruncinat între cele trei generații de constructori ai socialismului în patria noastră: comuniștii — luptătorii din primele linii pentru fericirea poporului, utemiștii — frații voștri mai mari și ajutoarele de nădejde ale comuniștilor și pionierii — schimbul lor de mîine. Trebuie să înțelegem în aceasta dorința arzătoare pe care o nutrește fiecare purtător al cravatei roșii ca să pășească într-o zi în rîndurile utemiștilor, iar mai apoi în rîndurile comuniștilor, ca luptător înflăcărat pentru înflorirea patriei.

Limba romînă

Alegem doi jucători și-i rugăm să părăsească pentru cîteva minute camera. Ei vor trebui să înfățișeze doi eroi din literatură, propuși de voi, care s-au întîlnit pe neașteptate. Cu cît va fi întîlnirea mai de necrezut, cu atît mai veselă va fi conversația care va avea loc în timpul acestei întîlniri. Fiecare participant la această întîlnire, va ști pe cine reprezintă „adversarul" său, dar nu va ști pe cine înfățișează el însuși. De exemplu, vom face să se întîlnească Dănilă Prepeleac cu căpitanul Nemo, din romanul lui Jules Verne „Douăzeci de mii de leghe sub mări". Cunoscînd veselia și glumele lui Dănilă, pe de o parte, și seriozitatea, preocuparea căpitanului Nemo, pe de altă parte, ne putem aștepta să urmeze o scenă veselă, fiindcă la început cei doi nu știu de loc cum să se comporte unul față de celălalt, neștiind fiecare pe cine înfățișează. Dar, mai tîrziu, în timpul „conversației", fiecare dintre ei îi va dezvălui desigur celuilalt ceva, fără să vrea. „Conversația" va continua, pînă cînd unul dintre jucători își va da seama pe cine anume înfățișează el. În acest caz, fără să-și spună numele, va trebui ca prin fapte și cuvinte să dovedească celorlalți că presupunerea sa este valabilă. Apoi, din mijlocul jucătorilor se alege o altă pereche, se născocesc alte personagii și jocul continuă.

Jocuri pe ...

Viitorii colectiviști

Muncile agricole erau în toi. Dacă ai fi intrat din casă în casă n-ai fi avut cu cine schimba o vorbă; în afară de bătrîni și copii, toți colectiviștii erau pe cîmp. Intr-una din aceste zile Petre Chirabocea a venit primul la școală. Nu-l răbda inima să mai aștepte. Toți sînt pe cîmp, iar morcovii trebuie scoși. Acum dau ploile și putrezesc" și-a spus el, și primul gînd i-a zburat la tovarășii lui, la unitatea lor de pionieri. A discutat cu colectivul de conducere al unității și, împreună cu tovarășa instructoare, au pornit spre grădini. Seara, cînd cei mari se întorceau de la cîmp, pionierii recoltaseră deja morcovii de pe trei hectare.

Dar nu numai atît. Ei au săpat și parcul din fața sediului gospodăriei, i-au făcut un gard viu parcului din centrul comunei. Ei vor să facă din comuna Basarabi, regiunea Constanța, cea mai frumoasă comună din tot raionul. Și vor reuși. Sînt pionieri harnici. De altfel despre hărnicia lor știu cel mai bine colectiviștii, părinții și frații lor mai mari. Nu de mult, erau tocmai în recreație, a venit la ei tovarășul inginer de la Ocolul Silvic.

– Băieți, am o sarcină mare pentru voi. Știm că sînteți prietenii pădurii și vă cerem ajutorul.

După terminarea orelor, după ce și-au făcut lecțiile, toți pionierii unității s-au dus să ajute la Ocolul Silvic. Și au plantat 6.000 de puieți !

Acum e iarnă. Pionierii își fac temele, invață...

Dar „grupa micilor zootehnicieni", ajută și acum tovarășei ingrijitoare de animale, cercetează dezvoltarea lor. Pe pionieri îi pasionează munca în colectivă. Nu degeaba, cînd tovarășul președinte al G.A.C., se întîlnește cu pionierii, obișnuiește să le spună: „Voi sînteți viitorii colectiviști, ba poate chiar... președinții ei".

G. COSTIN

Drumul spre note bune

Intrebări și răspunsuri

In multe școli întîlnești unități de pionieri sau detașamente fruntașe la învățătură. O asemenea unitate este și la Școala medie „Tudor Vladimirescu", din Roșiorii de Vede, regiunea București.

De aceea ne-am gîndit să stăm de vorbă cu cîțiva președinți de detașament și, pe calea întrebărilor și răspunsurilor, să vedem...

...— Cum a parcurs unitatea drumul spre note bune ?

— De la primele note, noi, membrii colectivului de conducere al unității, am căutat să fim exemplu pentru ceilalți, a ținut mai întîi să precizeze, Livia Toacsen, care este președinta unității. Toți avem note de la 7 în sus.

— Pentru ca să avem note bune, ne-am sfătuit cu tovarășa dirigintă, intră în vorbă pioniera Crina Bujor, președinta detașamentului 4. S-au fixat și ore de meditații pentru unele materii. Acum, în detașamentul nostru, toți pionierii au note de 8, 9 și 10, n-avem nici un corigent...

— Dar numai atît a fost de-ajuns ca să deveniți fruntași la învățătură ?

— Pe noi ne-au ajutat mult și articolele apărute la gazeta de perete a unității și la gazetele detașamentelor, a răspuns Nicu, președintele detașamentului nr. 2. La gazeta noastră avem două rubrici. Una intitulată „Să învățăm de la cei mai buni", unde fruntașii la învățătură povestesc cum își fac lecțiile; cum își alcătuiesc planul zilei ca să aibă timp să învețe și să se joace, iar alta este rubrica „Prietenii se ajută".

— Nouă ne-au folosit mult și adunările de grupă, continuă Paul Toma, președintele detașamentului nr. 3. De cîte ori se primește cîte o notă slabă, în adunarea de grupă se iau măsuri pentru îndreptarea ei.

Ceea ce, din modestie, nu ne-au spus președinții de detașament și am aflat noi singuri e că izvorul succeselor unității în direcția învățăturii stă, în primul rînd, în faptul că pionierii de acolo au încredere în membrii activului pionieresc, respectă hotărîrile colectivului de conducere al unității.

L. NOVAC

colțul celor mici

— Ce zici, Ioane ? Iți place colecția mea ? Uite, aici am un dosar cu timbre, sînt peste o mie, din aproape toate țările ! Acum vreau să le lipesc în clasor !

Nicolae Apostol din clasa a V-a a Școlii sportive nr. 35, din București, e un pasionat filatelist.

Va fi și Sandu pionier !

Nici nu vă închipuiți ce bucurie a fost în clasa a III-a C, de la Școala medie „Gheorghe Lazăr" din București, cînd tovarășa instructoare le-a adus vestea că, în curînd, cei mai buni școlari vor primi cravata roșie. Alexandru Preisler a fost propus printre cei dintîi. Și n-au greșit ! Sandu nu numai că are doar note de 10, că este disciplinat și harnic, dar dovedea atîta dragoste pentru cravata roșie, încît era limpede pentru fiecare că merită să fie pionier. Pe Dumitru Popescu îl ajutase să ia note bune, la munca patriotică era primul, construise singur un vapor, făcuse desene, învățase să coasă.

— E adevărat, Sandu îndeplinește toate condițiile, a intervenit un pionier. Dar el nu are încă 9 ani. Știți ce spune Regulamentul...

Pionierii au rămas pe gînduri. Le părea rău că încă nu-l pot primi pe Sandu în organizație. Dar se știe, disciplina trebuie respectată !

*

Era sărbătoarea primirii cravatelor roșii. Cinci dintre colegii lui Sandu deveneau pionieri. „Trebuie să fiu bucuros că cei mai buni colegi ai acum cravate roșii". și-a spus Sandu și i-a îmbrățișat.

Răspunzînd parcă gîndului lui, cîțiva pionieri mai vechi au venit la el cu un buchețel de flori : „Nu fii trist, în curînd și tu vei fi pionier".

Georgică Jumătate de măsură

Cu Georgică Jumătate-de măsură am făcut cunoștință înainte de a apare în paginile gazetei, numai că la noi se numește... Bală Constantin. In clasă este mediocru, învață de 5 și 6, așa ca totul să fie „binișor": nici în coadă, nici în frunte.

Am mai avut și alți elevi rămași în urmă la învățătură — Grigore Celea și Ion Guță. Dar ajutați de către detașamentul nostru, ei s-au străduit mai mult și au început să primească note mai bune, uneori și peste 7.

Vrem acum ca și pe Bală Constantin să-l ajutăm.

pionier
ȘERBAN PANTILIMON
cl. a VII-a, com. Turburea, reg. Craiova.

Cu părere de rău trebuie să vă spun că și noi avem cîțiva de Georgică. Nu numai că învață de 5 și 6, dar se și bucură că au luat „notă de trecere". Pentru ei aceasta e de-ajuns, altceva nu le mai trebuie. Astfel de elevi sînt Nicolae Ciucaș, Ion Cimpeanu, Ion Bănoi. Unitatea noastră a hotărît ca fruntașii la învățătură să-l ajute pe cei rămași în urmă. Sperăm că în urma ajutorului primit lucrurile se vor îndrepta.

pioniera
MARIA BERE
cl. a VI-a A, com. Jucul de Jos, reg. Cluj

Invățați cu prietenii voștri mai mici acest joc :

Un cerc cu un diametru de 3-4 m, desenat pe podea, marchează „casa pisicii".

Unul dintre copii, „pisica", șade în mijlocul cercului și miaună. Ceilalți copii sînt „vrăbiuțele" care sar gălăgioase în afara cercului. „Pisica" pîndește „Vrăbiuțele" care se feresc de a intra în „casa ei". La un moment dat, „pisica" se preface că doarme. „Vrăbiuțele", bucuroase, intră în cerc, sărind în jurul pisicii. Aceasta, șireată, va încerca ...ndă.

...prinsă devine

... copiii ...

Bravo Domnica!

E dimineață. Mica școlăriță Domnica Manolescu, din clasa a II-a a Școlii de 7 ani nr. 171 din București, e astăzi de serviciu. Deschide ușa clasei. Pionierii clasei a VI-a, care învață după — amiază, au grija să nu le dea prea mult de lucru elevilor mai mici. Cîte ceva însă tot mai e de făcut. În cîteva minute, tabla e proaspăt ștearsă, buretele spălat și creta la locul ei.

...Orele de curs s-au terminat. Domnica face ultimul control în clasa. Cît ai clipi nu se mai vede nici o hîrtie, nici un fir de praf. Liniștită, se îndreaptă spre casă. Mama ei e la serviciu și Gigi, frățiorul mai mic, e singur acasă. Domnica are deci destulă treabă și acasă. Ea singură își spală și-și calcă șorțulețele, gulerele, fundele. Ea face adeseori cumpărăturile trebuitoare sau cînd vine mama dă o mînă de ajutor la gătit. Nu uită să se joace cu Gigi, iar cît despre lecții și le face cu multă sîrguință ! Domnica e fruntașă și la învățătură, și la muncă !

Bravo, Domnica !

M. NEGREA

Cînd nu are-n el nimic
La pămînt se face mic,
Numai dacă e sătul
Nu s-apleacă de fudul.
(Sacul)

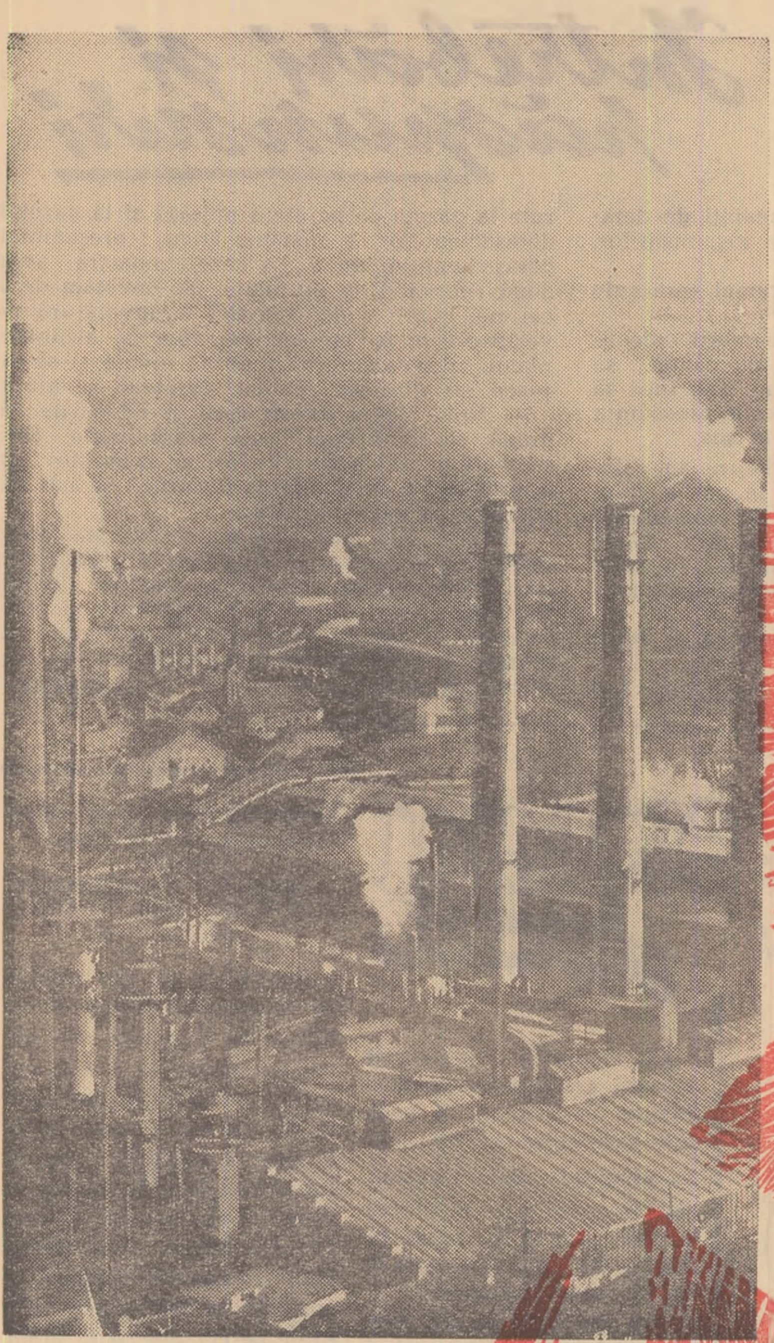
Am un armăsar de rasă
Jumătate stă sub masă
Cum îl pui, șade așa
Și din lemn i-am făcut șa !
(Scaunul)

Intr-un colț stă o ursoaică
Imbrăcată în pufoaică
Toată vara stă flămîndă
Și-n schimb iarna e la pîndă.
(Soba)

— Iată, Virgile ! Ții arcul cu mîna stîngă, apuci cu dreapta săgeata și tragi la țintă, calm și sigur !

Pionierul Dan Vulcan de la Școala medie „I. L. Caragiale", din București, se ocupă de elevii mai mici, născocește pentru ei tot felul de jocuri interesante.

CIFRE ȘI DATE

- Orașul de subordonare regională Reșița, se află în regiunea Timișoara și are o populație de 41.234 locuitori.
- În acest an a început la Lunca Pomostului construirea unei școli de 7 ani cu 14 săli de clasă. La Școala elementară nr. 3 se construiește un nou corp de clădire cu 7 săli de clasă și laboratoare iar la Stavila o școală nouă. Pionierii dau ajutor prin munca lor patriotică.
- Numai în luna decembrie 1959 au fost produse la Combinatul Metalurgic Reșița, mai multe turbine cu aburi de 3.000 și 4.500 kw decît în tot trimestrul doi al anului 1958.

- Față de anul 1950 rețeaua electrică a orașului Reșița s-a dublat. În afară de aceasta numeroase comune și sate din împrejurimi primesc lumină electrică din acest oraș. În noul cartier de blocuri muncitorești Lunca Pomostului, străzile au acum lumină fluorescentă.

Cetatea de foc

E bătrîn Combinatul Metalurgic Reșița. Are aproape 200 de ani dar e astăzi mai tînăr, mai clocotitor de viață ca oricînd. Muncitorii, stăpînii de astăzi ai Combinatului, s-au dovedit mai buni gospodari decît toți patronii și acționarii care și-au umplut buzunarele din sudoarea muncitorilor.

Ziua și noaptea, fumul furnalelor și al zecilor de coșuri uriașe se inalță continuu către cer. Iar de privești Reșița noaptea, dacă vezi flăcările gazului de furnal, sau scînteierea oțelăriilor și laminoarelor în plină activitate, îți dai mai bine seama de ce poeții, scriitorii și toți cei ce au cunoscut orașul acesta din vestul țării îi spun „Cetatea de foc".

Am fi vrut să vă arătăm aici, dragi cititori, tot ce se fabrică la Reșița. Nu putem. Am umple toată pagina de față. Dar cîteva produse principale e bine să le cunoașteți: oțel, fontă, laminate, locomotive, motoare și aparataj electric, turbine cu aburi de 3.000 – 4.500 kilowați, turbosulfante pentru furnalele înalte, utilaj pentru înzestrarea industriei petrolifere, utilaj pentru noile fabrici, motoare electrice pentru locomotive Diesel – electrice și multe, multe alte produse. La Reșița au fost fabricate multe utilaje și mașini pentru uzinele noi ale țării noastre: pentru fabrica de țevi de la Roman, fabrica de rulmenți de la Bîrlad, turnătoria și forja uzinelor de tractoare din Orașul Stalin etc. Chiar și scheletul de metal al monumentalei Case a Scînteii a fost fabricat tot la Reșița. Pentru munca neobosită, pentru dîrzenia lor, partidul și guvernul a acordat harnicului colectiv de aici „Ordinul Muncii clasa I-a".

Pe platoul furnalelor, l-am întîlnit pe prim-furnalistul Petre Them. Tocmai se pregătea pentru a descărca din furnal o nouă șarjă de fontă. Petre Them, în noaptea de Anul Nou, cînd voi petreceați acasă în jurul bradului împodobit, a scos prima șarjă de fontă a anului 1960. În schimbul nopții de revelion au fost scoase 6 șarje de fontă...

La oțelărie am întîlnit pe tinerii oțelari care numai în luna decembrie au adunat 100 de vagoane de fier vechi. Șeful de brigadă Iordache Pomătaru, topitorii Francisc Bertl, Dumitru Gîrtoi, Ion Ionescu și alții, în luna decembrie au muncit astfel încît au reușit să scoată prin muncă patriotică o șarjă de oțel. Prin muncă patriotică au făcut totul: au colectat fier vechi, au pregătit garniturile de turnare, au lucrat la cuptor și au făcut și turnarea propriu-zisă a oțelului. Ei au răspuns astfel chemării la întrecere a tinerilor de la Fabrica de locomotive care vor construi tot prin muncă patriotică o locomotivă.

Sînt mîndri de succesele lor metalurgiștii reșițeni. Reșița, „Cetatea de foc" își duce mai departe faima: dă produse tot mai multe și mai bune pentru înflorirea industriei noastre.

GH. ANGELESCU

De la frații voștri mai mari, utemiștii

Sărbătoarea majoratului

O adevărată sărbătoare a tinereții. 700 de tineri care au împlinit în anul 1959 vîrsta de 18 ani, vîrsta majoratului, s-au adunat să serbeze acest eveniment important din viața lor. Iată-l și pe Marin Ionescu de la turnătoria de fontă, pe Ilie Boeru de la secția motoare electrice, Gertruda Dewald de la căile ferate uzinale, Doina Rațiu, de la turnătoria de precizie, Gerda Quickel, elevă în clasa a XI-a a școlii medii, Constantin Costangioară de la școala profesională, iată-i pe toți cîntînd, dansînd, discutînd cu aprindere despre mărețele lor vise de viitor pe care, în anii regimului nostru, le vor vedea cu siguranță îndeplinite. I-a felicitat președintele Sfatului popular, prim secretarul Comitetului Orășenesc U.T.M., muncitori vîrstnici și pionierii veniți la această sărbătoare a fraților lor mai mari cu tobe și goarne.

Fiecare tînăr avea la el o felicitare pe care o va păstra cu siguranță viața întreagă: „Cu prilejul trecerii tale în rîndul cetățenilor majori îți dorim o viață fericită și succese în muncă, alături de întregul nostru popor, pentru construirea socialismului, pentru înflorirea scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă". Era felicitarea Comitetului Orășenesc U.T.M., Reșița.

Șapte sute de tineri din Reșița au devenit majori. De acum, ei își vor putea spune cuvîntul la conducerea treburilor orașului lor și al patriei iubite.

EI AU FOST PIONIERI

Oțelarul

Cascheta de oțelar îi ascunde de privirea copilărească a ochilor. Străluciri îi inundă privirea cînd oțelul, după ce a clocotit nebunește, se revarsă în șuvoi neîntrerupt, împroșcînd aerul cu mii de steluțe de aur de parcă în lană (oală de 120 tone) ar fi crescut așa, dintr-odată, un uriaș snop de spice aurii. Spectacolul acesta măreț te face să îndrăgești pentru totdeauna meseria de oțelar, uriașele cuptoare Siemens Martin.

În băiatul acesta de 17 ani care lucrează în brigada lui Nicolae Ardelean din Combinatul Metalurgic Reșița cu greu poți recunoaște pe Ion Văduva care, cu numai 3—4 ani în urmă, purta încă la gît cravata roșie de pionier, mergînd cu ghiozdanul la subțioară spre școala elementară din comuna Tîrnava — regiunea Craiova. În seri tîrzii, cînd toți ai casei dormeau, pionierul Văduva citea cu nesaț. Din ziare și reviste a aflat de faptele bravilor oțelari reșițeni, de prim-topitorii Vasile Mocea și Constantin Moraru, a aflat de minunata naștere a oțelului.

— Oțelar mă fac! a zis la sfîrșitul școlii elementare.

I-a fost greu să schimbe părerea părinților care voiau să-l vadă licean, dar a reușit. Și azi, în oțelul produs de bătrîna cetate a Reșiței, găsești și dragostea și priceperea utemistului Văduva pentru această muncă de mare răspundere.

— M-a atras siderurgia mi-a spus Ion Văduva. Să vezi, să simți cum se naște oțelul, să participi la făurirea lui, acesta este lucrul pe care mi l-am dorit. Am aflat din expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara din 3—5 decembrie a.c. că patria are nevoie de mai mult oțel. Îl vom da!

În zilele noastre viața nu poate fi concepută fără oțel. De la acul de cusut pînă la reactorul atomic, de la scheletele uriașelor mașini, pînă la nesfîrșitele șine de cale ferată — peste tot întîlnești oțelul.

Să fii oțelar este o muncă de mare răspundere. Fostul pion[...] Ion Văduva știe acest lu[...]

LID[...]

reportaj ... NOUTĂȚI TEHNICE reportaj reportaj

de la prietenii tăi de peste hotare

Ce spun toate acestea?

Nu demult, pionierii din Cjen-Cian au însoţit bucuroşi o coloană de tractoare „Atotputernicul" care a fost predată ţăranilor din regiunea lor. Coloana era denumită „Cravata roşie" iar cele 10 tractoare erau rodul străduinţei lor din timpul verii. Dorinţa de a ajuta şi ei pe părinţi, pentru mecanizarea mai devreme a muncii agricole, i-a făcut să ia următoarea hotărîre: fiecare pionier să semene acasă cinci cuiburi de floarea soarelui iar pe terenurile virane cît mai multă cînepă. Şi aşa au făcut. Au lucrat bine aceste semănături, le-au urmărit cu grijă, iar la predarea recoltei, în „puşculiţa pionierească" s-au adunat atîţia bani încît au putut cumpăra 10 tractoare.

Tot pionierii din Cjen-Cian sînt cei care au pornit ca nişte harnice albine la strîngerea seminţelor de arbori. De aceea ei pot vorbi şi despre o altă acţiune. Pe multe terenuri virane se văd acum pepiniere întinse în care ei îngrijesc zeci de mii de puieţi. Şi e nevoie de mulţi puieţi. Pădurea din apropierea oraşului pe care au plănuit s-o planteze şi care se va numi „Pădurea pionierilor" va avea 50 mii de copaci.

Ce spun toate acestea? Că pionierii chinezi vor şi ştiu să fie alături de părinţii lor, ori de cîte ori e nevoie, pentru ca împreună să se bucure de înflorirea de zi cu zi a minunatei lor patrii.

de la prietenii tăi de peste hotare

Pionierii din Endricov

Sînt cunoscuţi în întreaga regiune Krasnov din R. Cehoslovacă. Şi ştiţi de ce? Pentru că ei pot fi întîlniţi oriunde e vorba de o acţiune frumoasă, oriunde e nevoie de mîini harnice, de ochiul lor atent. Ei au sădit o întinsă livadă cu tot felul de pomi fructiferi, au plantat plopi pe şosea şi tot ei au adunat 48 de tone de fier vechi. Cînd în satul lor se dădea bătălia pentru strînsul recoltei niciunul n-a vrut să mai rămînă acasă. Şi ajutorul dat nu a fost mic: ei au cules cartofii de pe o suprafaţă de 15 hectare.

IN ZECE ANI...

...pionierii cehoslovaci au sădit pe o suprafaţă de 10.000 ha 7.860.000 de copaci şi arbuşti şi au strîns atîta maculatură încît dacă s-ar fi făcut din ea o fîşie lată de un metru s-ar fi putut înfăşura globul pămîntesc de 350 de ori.

1. La Şcoala nr. 1 din Pasan, provincia Siciuan, pionierii dau o mare atenţie împletirii învăţăturii cu munca practică. Iată-i, în fotografie, studiind una din plantele cultivate chiar pe lotul lor experimental.

2. Pionierii din Trencin (Slovacia) vizitind expoziţia prilejuită de împlinirea a zece ani de la înfiinţarea organizaţiei de pionieri din Cehoslovacia, deschisă la castelul Praga.

3. Gospodăria colectivă „Drumul către comunism" din satul Marikostinovo (R. P. Bulgaria) are ajutoare preţioase: pionierii şcolii „Kiril şi Metodie", pe care-i vedeţi în fotografie la stringerea bumbacului.

de la prietenii tăi de peste hotare

O seară de neuitat

In sală se făcuse linişte. Feţele copiilor abia se mai desluşeau, ici, colo, în întuneric. Deodată, clapele pianului începură să verse melodioase acorduri din muzica marelui compozitor P. I. Ceaicovski. Spectatorii ascultau cu respiraţia întretăiată de emoţie.

Mulţi copii bulgari cunosc muzica eminentului compozitor şi o iubesc. De aceea pionierii detaşamentului 1 de la Şcoala elementară din oraşul Gabrova au hotărît să organizeze această serată. Ei s-au pregătit din timp pentru ca să fie cît mai reuşită. Unii au citit fragmente dintr-o carte despre moştenirea muzicală lăsată de Ceaicovski, alţii au adus plăci de patefon pe care era imprimată muzică de Ceaicovski. Preşedintele detaşamentului a citit în seara aceea frînturi de povestiri din viaţa şi creaţia marelui compozitor.

Bistra şi Marica au executat la pian cîteva bucăţi din muzica compozitorului lor preferat.

Pentru toţi pionierii — gazde şi invitaţi — seara aceea a fost o seară de neuitat.

mic dicţionar politic

Conferinţa la nivel înalt

Expresia aceasta a ajuns, desigur, nu odată şi la urechile voastre – mai ales în ultima vreme. Ba poate nu v-a scăpat nici faptul că părinţii şi fraţii voştri mai mari au primit cu bucurie vestea adusă de ziare în ultimele zile ale anului 1959 că cele patru puteri – U.R.S.S., S.U.A., Anglia şi Franţa – au căzut la înţelere ca, încă în primăvara acestui an, la 16 mai, să se ţină la Paris o conferinţă la nivel înalt.

Aceasta înseamnă că, la data amintită, conducătorii acestor mari ţări se vor întruni în jurul aceleiaşi mese pentru a discuta, pentru a ajunge la o înţelegere şi pentru a lua în comun hotărîri în privinţa celor mai arzătoare probleme care frămîntă omenirea. Popoarele aşteaptă de la această întîlnire a şefilor de guverne asemenea hotărîri care să ducă la întărirea păcii, a înţelegerii dintre toate statele, care să curme zăngănitul armelor şi pericolul unui nou război. De aceea au şi cerut popoarele cu atîta tărie convocarea conferinţei la nivel înalt.

Iniţiatoarea conferinţei la nivel înalt este Uniunea Sovietică – sprijinitoarea neabătută a năzuinţelor de pace a popoarelor – care încă cu doi ani în urmă a făcut propuneri în acest sens. Înţelegerea la care au ajuns marile puteri în privinţa apropiatei convocări a conferinţei la nivel înalt, reprezintă, aşadar, un succes dobîndit de forţele iubitoare de pace.

Nu uitaţi deci: 16 mai 1960, la Paris – Conferinţa la nivel înalt Est-Vest.

Uniunea Sovietică în fruntea cercetării paşnice a cosmosului

Nu e departe ziua cînd sub privirile noastre, pline de uimire şi încîntare — astronavele vor străbate spaţiul, îndreptîndu-se spre planetele sistemului nostru solar sau spre alte sisteme planetare.

In acea zi, multe taine ale nesfîrşitului univers vor fi dezlegate şi omenirea întreagă se va bucura de imensa ei cucerire şi îşi va aminti cu stimă că era cuceririi spaţiului cosmic a fost deschisă la 4 octombrie 1957 de prima ţară a socialismului victorios, Uniunea Sovietică.

Cu litere de aur vor fi înscrise în istoria ştiinţei datele lansării sputnicilor şi rachetelor sovietice.

Neuitată va rămîne ziua de 14 septembrie 1959 — cînd racheta sovietică a atins suprafaţa Lunii, cît şi excepţionala realizare — staţia cosmică interplanetară sovietică care a dăruit lumii, pentru prima oară, fotografia părţii invizibile a Lunii.

Oamenii viitorului îşi vor aminti cu recunoştinţă de eforturile Uniunii Sovietice, de însemnătatea succeselor realizate de ea în culegerea datelor pentru zborul în cosmos, care au stat la baza victoriilor lor.

★

Deceniul pe care-l începem este deceniul cuceririi paşnice tot mai intense a spaţiului cosmic. Uniunea Sovietică continuă să deţină superioritatea în acest domeniu. Nu de mult toate ziarele au anunţat lumii că Uniunea Sovietică, timp de o lună — de la 15 ianuarie pînă la 15 februarie va face experienţe ,în partea centrală a oceanului Pacific, cu o rachetă gigantică.

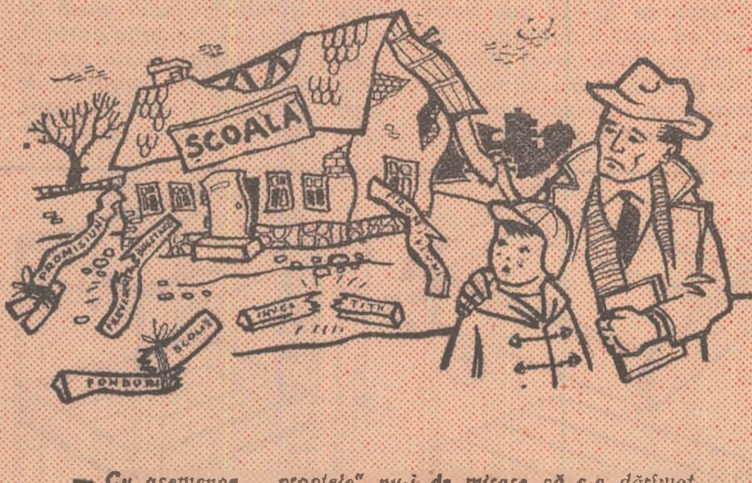
Succesele obţinute de Uniunea Sovietică pînă acum—aşa cum spunea tovarăşul Hruşciov în interviul acordat revistei argentiniene „Clarin" — „sînt numai începutul. Lumea va fi fără îndoială martora unor succese şi mai strălucite în acest domeniu".

Apropiatele experimentări cosmice ale U.R.S.S. vin să întărească aceste cuvinte.

Ziarele din întreaga lume se ocupă pe larg de aceste experimentări care au stîrnit un viu interes în rîndurile tuturor oamenilor iubitori de pace.

Invăţătura... cu riscul vieţii

Intr-o dimineaţă de septembrie, copiii din orăşelul belgian Charat venind la şcoală au găsit un morman de moloz, cărămidă şi lemn pe locul unde a fost şcoala.

— Cu asemenea „proptele" nu-i de mirare că s-a dărîmat...

reportaj reportaj ştiri informaţii NOUTĂŢI tehnice reportaj

Știința

Omul zăpezilor — o legendă spulberată

Cu un an în urmă s-a răspîndit legenda că undeva în Pamir există „omul zăpezilor". Pretinsa apariție a acestui „om" a stîrnit numeroase discuții între oamenii de știință din lumea întreagă. In ținuturile în care se credea că ar trăi acest „om" au fost trimise expediții științifice.

Pentru a verifica temeinicia acestei legende a fost trimisă acum 9 luni expediția unor oameni de știință sovietici.

Iată, că a sosit momentul să vedem care sînt rezultatele acestor cercetări așa cum au fost ele comunicate zilele acestea în numeroase ziare.

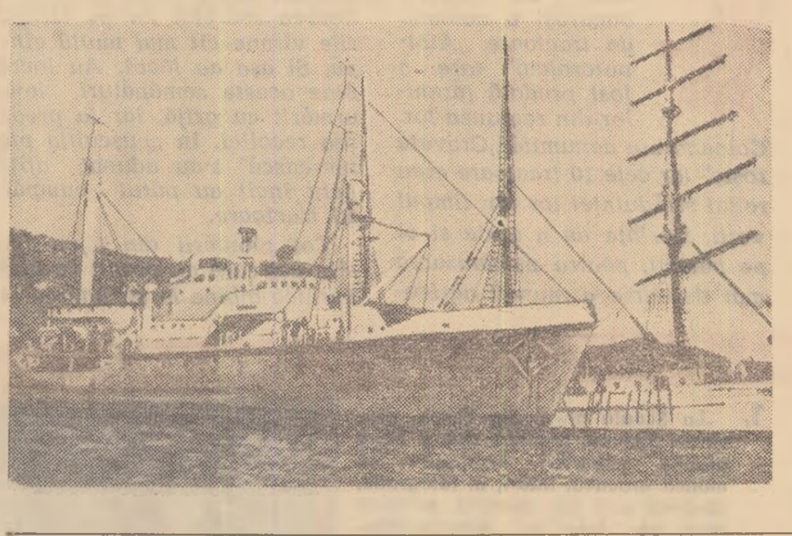
„Nu este nici un temei să se presupună că în Pamir există omul zăpezilor" a declarat unui corespondent al agenției de presă TASS profesorul Kirill Staniukovici, cunoscut cercetător al Pamirului, conducătorul expediției complexe sovietice care a efectuat cercetări în Pamir pentru găsirea omului zăpezilor. Această expediție a fost trimisă pentru a verifica temeinicia legendei despre omul zăpezilor care a căpătat o largă răspîndire după ascensiunea pe Djomolungma (Everest) a lui Hillary și Tensing (1958), cînd în presa mondială au apărut fotografii ale unor pretinse urme lăsate de acest „om".

Prof. Staniukovici a declarat că din expediția condusă de el au făcut parte oameni de știință alpiniști, vînători indigeni. Au fost folosiți cîini dresați în acest scop. A fost cercetată întreaga regiune a Pamirului central. Cercetările au durat 9 luni. Au fost organizate posturi de pîndă prevăzute cu teleobiective și alte instalații optice moderne. Au fost, de asemenea folosite momeli, narcotice, capcane, dar „omul zăpezilor" n-a fost găsit.

Arheologii care au făcut parte din această expediție au stabilit că Pamirul central este de mult timp locuit de oameni și prin urmare n-a putut fi un „spațiu pustiu" în care să poată trăi omul zăpezilor. Strămoșii omului modern ar fi alungat și ar fi lichidat pe primitivul om al zăpezilor.

Zoologii și vînătorii au găsit urme de animale sălbatice, dar nici un fel de urme ale omului zăpezilor.

Etnografii au ajuns la concluzia că legenda despre omul zăpezilor este de fapt legenda veche de peste 1.000 de ani despre „Gulbi-Iavane" spiritul pustiului.

S. O. S. în largul oceanului

Vasul salvator a auzit chemarea unui vas pescăresc aflat în primejdie. El înaintează, fără ca valurile uriașe să-l poată răsturna fără ca flăcările care au cuprins vasul avariat să-l atingă. Cum e posibil acest lucru?

Este vorba de un vas sovietic de o construcție cu totul deosebită. Corpul său, de formă rotundă, și încărcătura calelor așezate pe fund nu-i permit acestuia să se răstoarne oricît de mult l-ar înclina valurile. Iar împotriva focului pereții lui sînt apărați de o „cămașă" de apă adusă de o instalație specială. Astfel vasul salvator poate veni în ajutorul oricărui vas care, trecînd prin apele furtunoase ale Oceanului Pacific, e amenințat cu pieirea.

Calendarul

Povestea calendarului își află începuturile în timpuri străvechi pe cînd oamenii au început să privească cu interes și uimire cerul și să observe că răsăritul și apusul soarelui, apariția zilei și a nopții, urmează potrivit unei legi a naturii.

Știți de unde vine denumirea de calendar? De la cuvîntul latin „calendae", ceea ce la vechii romani însemna prima zi a fiecărei luni. Aceasta era ziua în care datornicii plăteau creditorilor lor dobînzile. De la „calendae" a apărut cuvîntul latin „calendarium" care însemna „cartea datoriilor" și era împărțită pe luni și săptămîni, iar mai apoi și pe zile. Pînă la această împărțire, care se păstrează și astăzi, au existat multe calendare ale vechilor popoare: egiptean, chinez, grec, care au stat la baza calendarului de azi, european.

La egipteni, cu 2.800 ani înaintea erei noastre, anul se împărțea tot în 12 luni. El cuprindea însă trei anotimpuri, unul denumit inundație, în timpul revărsării Nilului, al doilea iarna, al semănatului și ultimul—recoltarea. Fiecare anotimp avea 4 luni a cîte 30 de zile, și mai rămîneau 5 zile. Prima zi a anului era socotită ziua în care apărea Sirius — cea mai strălucitoare dintre stele. Dar în patru ani apariția acesteia rămînea în urmă, după calendar, cu o zi, în 40 de ani cu 10 zile, în 400 de ani cu 100 de zile și numai în anul 1461 apariția stelei Sirius a corespuns întocmai cu calendarul. Iată dar că la egipteni calendarul avea un „an rătăcitor". La vechii romani anul avea numai 10 luni. Martie, denumită astfel în cinstea zeului Marte, era prima lună. Lunile mai și iunie purtau numele zeițelor romane Mai și Junona. Următoarelor cinci luni li s-au dat denumiri după numere: a 5-a — quintalis, a 6-a — sextilis, a 7-a — september, a 8-a — october, a 9-a — november, a 10-a — december. Pentru că toate aceste luni nu alcătuiau însă un an întreg s-au mai adăugat două luni: ianuarie în cinstea zeului cu două fețe Ianus și Februarie.

In China, însorita țară a florilor, fiecare lună poartă, în afară de denumirea obișnuită, un al doilea nume. Așa, de pildă, luna aprilie — cînd înflorește gingașul piersic, se numește „Luna piersicilor în floare". Mai tîrziu, cînd pe apele cristaline ale rîurilor și lacurilor liniștite apar flori mari, de o rară frumusețe și delicatețe, înseamnă că a venit „Luna lotusului". E luna iulie. Iar cînd micul „tung" începe să-și scuture frunzele-i mari, de un verde închis, semn că vine toamna, e „Luna tungului" adică august. Octombrie e denumită „Luna crizantemelor".

Și iată cum de-a lungul veacurilor, diferitele popoare au răsfrînt în alcătuirea calendarului, ca într-o oglindă, observarea atentă a naturii strîns împletită cu munca oamenilor, cu dragostea pentru frumos.

Ce lucru minunat e să studiezi plante de pe întreg cuprinsul globului pămîntesc!

FEL DE FEL

„Febră mare"

Dacă ați lua temperatura gingașei flori Arum, originară din Italia, ați constata cu surprindere că termometrul urcă pînă la 40 44°C! Aceasta deși, e știut că din cauză că suprafața plantelor este mare, căldura produsă de respirație se pierde ușor și nu poate să încălzească planta.

Această plantă prezintă o rară excepție, în timpul înfloririi ea își păstrează „respirația" fierbinte.

Ionathan a împlinit 200 de ani...

In Grădina Zoologică din Moscova trăiește un vultur adus din America de Sud care are respectabila vîrstă de 69 de ani, iar într-una din menajeriile mobile ale Circului de Stat al Uniunii Sovietice se află o maimuță care a depășit vîrsta maximă pe care o ating de obicei maimuțele. Ea are 31 de ani.

Recordul longevității însă îl deține Ionathan, o broască țestoasă de pe insula Sf. Elena care a împlinit 200 de ani. Ea trăia de mai mulți ani pe această insulă cînd a ajuns Napoleon la locul de exil. Vîrsta exactă a acestei străvechi locatare a fost stabilită pe bază de documente.

Construiți-vă singuri Un terariu

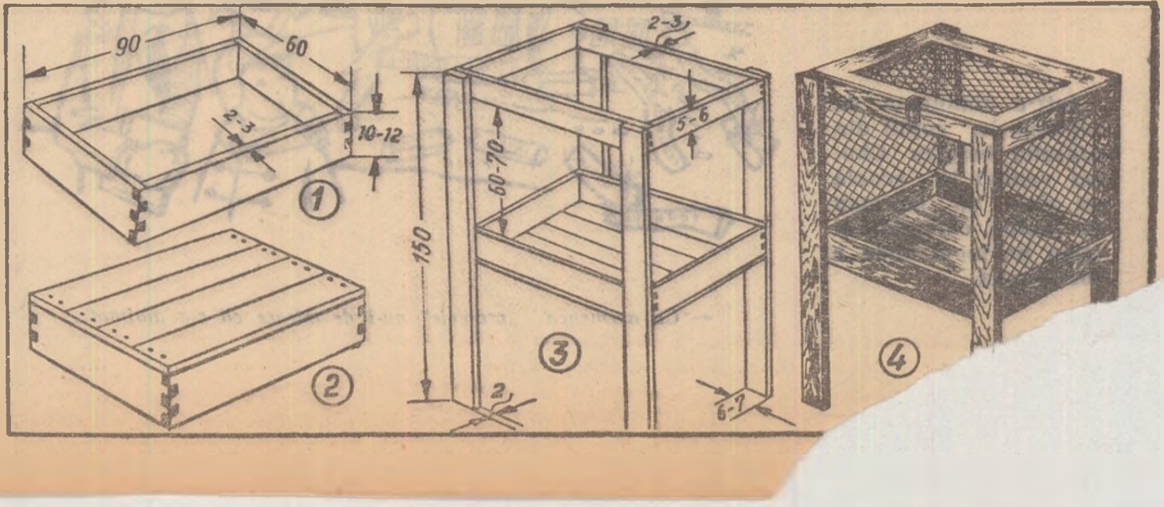
Un terariu nu e greu de construit, mai ales dacă porniți la lucru un grup de 2—3 pionieri printre care și unul mai mare. Strîngeți mai întîi materialele necesare: scînduri uscate de brad, stejar sau pin de 10×10, 15×15 sau 20×20, geam gros de 3—5 mm, plasă de sîrmă și vopsea de ulei. E nevoie, desigur, să aveți la îndemînă ca pentru orice construcție: cuie, șuruburi, zăvoare, balamale...

Începem construcția cu rama pentru podeaua terariului. Tăiați 4 scîndurele drepte (fără noduri) cu grosimea de 2—3 cm și lățimea de 10—12 cm. Două din ele să aibă lungimea de 90 cm, iar celelalte două cîte 60 cm. Le dați bine la rindea, apoi le fixați prin cuie sau șuruburi. Aceasta este rama (fig. 1) căreia îi montați fundul din scînduri bine date la rindea (ca să nu rănească animalele). Acum baza terariului este gata (fig. 2). Construiți apoi încă o ramă întocmai ca cea din fig. 1. Aceasta va fi rama de sus a terariului.

Pregătiți apoi patru scînduri groase de 2 cm, late de 6—7 cm și lungi de aproximativ 1,50 m. Acestea vor forma stîlpii laterali ai terariului și în același timp picioarele lui (fig. 3) Acum scheletul e gata. Părțile laterale mari vor fi cu geam. Celelalte două părți laterale trebuie să aibă plasă de sîrmă care să fie bine întinsă, fixată pe margini cu cuie iar pe deasupra cu șipci subțiri de lemn. Construiți apoi capacul, care e format dintr-o ramă subțire de lemn de dimensiunile ramei de sus a terariului pe care se fixează tot sîrmă bine întinsă. Acesta se prinde de rama terariului cu două balamale iar în partea opusă se prinde un zăvor sau un cîrlig de închidere mai rezistent.

Pentru ca terariul să se curețe ușor, lucrați o tavă de tablă zincată sau fier vopsit de dimensiunile podelei și formați cu aceasta al doilea fund mobil.

Vopsiți apoi părțile de lemn ale terariului. Important însă este ca să se țină seama de numărul animalelor pe care le va găzdui, de faptul că trebuie să fie rezistent, adică stîlpii laterali, fundul și capacul să fie bine legate între ele iar zăvorul să se închidă bine.

Dragi prieteni,

Am citit cu multă plăcere scrisorile pe care le-am primit în ultimul timp de la voi. Am ales însă, dintre ele citeva care vorbesc despre felul cum înțeleg unii pionieri prietenia. Iată, bunăoară, pioniera MARIANA GRĂDINARU **din clasa a VII-a, Școala de 7 ani nr. 179, București,** imi scrie că in recreații fetele își fac grupuri separate iar pe băieți nici nu-i bagă in seamă. Băieții se țin și ei mîndri. Dacă vreunul caută să intre in vorbă cu colegele lor, ceilalți il ceartă ba chiar... se iau și la bătaie. Așa s-a întîmplat intr-o recreație cu Andrei Gheorghe care s-a certat cu Atanasiu.

Despre un caz asemănător scriu și **pionierii clasei a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 2, Lupeni.** In clasa lor se întîmplă un lucru ciudat: atunci cînd sînt scoși la lecție băieții, chiar dacă ei știu lecția fetele le suflă. Așa a fost, de pildă, intr-o oră de limba franceză. Printre fetele care procedează astfel se află și pionierele Dumitra Iordache Iadviga Beciuc, Olga Mohilă Elena Griguță și Doina Șerban

Credeți că pionierele de mai sus și-au ajutat colegii? Nicidecum! In loc ca fetele să invețe impreună cu băieții, să-și facă temele împreună, ele se apucă să le sufle.

De ce se intimplă asemenea lucruri neplăcute? Pentru că nici fetele și nici băieții nu caută să colaboreze împreună, să facă din detașamentul lor un detașament unit, bine închegat, în care toate sarcinile să fie îndeplinite în comun. Numai procedind astfel detașamentul poate deveni fruntaș, numai astfel prietenia și înțelegerea poate înflori. Să știți că fetele ca și băieții pot indeplini orice sarcină, oricît ar fi de grea Și băieții la rîndul lor pot face lucruri migăloase pe care fetele cred că numai ele sînt in stare să le facă. Așa că sarcinile pot fi impărțite deopotrivă, atît pentru fete cît și pentru băieți. Și cîte lucruri frumoase nu se pot organiza în comun! Iată, de pildă, pioniera JANA FLOREA **de la Școala de 7 ani, comuna Slăveni, regiunea Craiova,** ne scrie că în detașamentul lor, atît băieții, cît și fetele care au note bune, își ajută colegii mai slabi. Gherghina Rădulescu invață impreună cu Ion Argintaru la matematică, Iar cu Ștefan Dicu la limba rusă. Pionierii de la **Școala medie mixtă din Săliște, raionul Sibiu,** au obținut împreună cu fetele rezultate frumoase în acțiunile de folos patriotic. Nu de mult ei au fost împreună la centrul pomicol experimental și au săpat un mare număr de gropi pentru plantarea puieților de pomi fructiferi. Asemenea exemple se pot da multe. Acolo unde pionierii muncesc împreună, se ajută, unde toți sînt preocupați de intărirea colectivului, prietenia dintre băieți și fete merge pe un făgaș bun.

Aștept, dragi prieteni, să primesc de la voi și alte scrisori în care să mi povestiți cum procedați pentru ca în detașamentele voastre să infloreacă prietenia adevărată. Pe curînd,

ILEANA

Printre sportivii de la Palatul pionierilor

În sălile de sport ale Palatului pionierilor din București, fie că ai să te duci la sala de gimnastică sau la cea de tenis de masă, la șah sau la poligonul de tir, la volei sau baschet, oriunde ai să întîlnești zilnic sute de copii făcînd sport.

Iată, în sala de tenis de masă sînt mulți spectatori. Cu toate acestea e liniște. Toți privesc cu interes. Pioniera Irina Atanasiu din clasa a V-a, de la Școala de 7 ani nr. 12, respinge mingea cu multă ușurință. E campioana palatului pe anul 1959 la tenis de masă. În sport este perseverentă și conștiincioasă. De altfel, ca și la școală; așa se face că are numai note de 10 și că pionierii au ales-o președintă a detașamentului.

Și la volei au venit mulți pionieri, spectatori. Se dispută meciurile pentru cupa de iarnă. Lupta este dîrza. Dîrzenie și bună pregătire au dovedit pionierele din echipa reprezentativă a Palatului la volei și la campionatul echipelor de juniori pe Capitală, cînd s-au clasat pe locul I, în prima serie. Dar aici e mare larmă. Pionierii încurajează cînd o echipă, cînd alta.

Dacă unora nu le place gălăgia, să mergem la șah, acolo poate e liniște deplină. Și acolo însă, discuțiile sînt în toi:

— Dacă mutăm calul, pierdem nebunul...

— Nu-i nimic, la a doua mutare le luăm tura...

Pionierii vor să hotărască ce mișcare trebuie să facă în partidele de șah pe care le susțin prin telegraf cu pionierii din Moscova, Budapesta, Praga, Berlin. Discuțiile sînt aprinse, păreri multe, se cade însă de acord cu cea mai bună.

Vreți să știți ce fac acum fotbaliștii? Se antrenează. Și pe teren cînd timpul e frumos, dar mai ales vor să se călească fizic prin gimnastică, alergări etc. Iar la primăvară, pionierii vor veni iarăși cu duiumul să vadă meciuri „strașnice"

În timpul vacanței de iarnă, pe mulți dintre sportivii palatului nu i-ai fi găsit în sălile palatului oricît i-ai fi căutat. Știți de ce? Pentru că și-au petrecut vacanța sus, la munte, la Gura Diham. Dar să știți, și acolo s-au antrenat! Acum, cu forțe noi s-au întors la școală. Și n-au uitat că hotărîrea pionierilor care fac sport, este: primii în sport, dar mai întîi primii la învățătură.

ELENA VASILIU

Sala de sport a Palatului pionierilor găzduiește o interesantă competiție: Cupa de iarnă la volei. Iată un aspect din timpul meciului. Școala medie nr. 4 a cîștigat cu 2—0, învingînd echipa Școlii medii nr. 31.

Din sportul celor mari

● Intre 20 și 24 ianuarie, la București va avea loc cea de-a doua ediție a „Cupei Orașelor" la handbal în 7. La această competiție vor participa echipe selecționate ale orașelor Copenhaga (Danemarca), Praga (R. Cehoslovacă), Vojvodina (fete) și Sarajevo (băieți) R.F. Jugoslavia. Handbalul nostru va fi prezent în această ediție prin prima echipă a orașului București și o echipă de tineret (la băieți) și prin două formații ale Capitalei (la fete).

● La Paris a avut loc intîlnirea internațională de volei dintre reprezentativele masculine ale Uniunii Sovietice și Franței. Sportivii sovietici au cîștigat meciul in numai trei seturi. Primele două seturi au fost cîștigate de către voleibaliștii sovietici la 7 și, respectiv, la 5, iar cel de-al treilea set cu categoricul scor de 15–0.

...l Lucian Paraschiv clasa a VII-a, Școala de 7 ani nr. ...ă cu sîrguință. El a reușit să execute sărituri co... ...le la Palatul pionierilor din București.

VEȘTI DE LA CORESPONDENȚII NOȘTRI

PRIETENIE

Într-o adunare a colectivului de conducere a unității am hotărît să organizăm cît mai multe acțiuni pentru cei mici. Astfel că detașamentul nostru se ocupă de fetițele din clasa I-a. Încă din primele zile de școală, cînd în mijlocul nostru au venit micile noastre prietene, le-am întîmpinat cu multă bucurie. La dormitor, la masă, la spălătorie, pretutindeni sîntem acum alături de ele sfătuindu-le cum să se comporte mai bine. Le ajutăm să fie cît mai curat îmbrăcate, să-și aranjeze gulerele și panglicuțele. Pentru ele am devenit ca niște surori mai mari. Ni-e drag să le vedem cît mai bine îngrijite. În timpul liber învățăm împreună cîntece, jocuri, le proiectăm filme la diascop. De curînd le-am vorbit și despre cravata roșie de pionier. Am învățat împreună și poezia „Cravata mea" pe care fetițele o recită cu multă bucurie. Încă de pe acum ele au început să-și exprime dorința de a deveni și ele pioniere.

OLGA BENEA
cl. a VI-a
Casa de copii, Lugoj

Ne ocupăm cu drag de viitorii pionieri

Noi știm că grija pentru viitorii pionieri e o îndatorire a noastră de fiecare zi. Detașamentul nostru a hotărît să se ocupe de elevii clasei a II-a. Împreună cu ei ne petrecem într-un chip plăcut o bună parte din timpul liber. Ne înțelegem minunat. Prietenii noștri mai mici care la început erau cam sfioși, acum ne spun singuri poezii, ghicitori sau ne arată ce jocuri știu. Ne-am propus ca în curînd să le vorbim despre drapelul unității, despre steagul detașamentului, despre cravata de pionier, despre tobă și goarnă. Tot într-o viitoare discuție le vom vorbi și despre ce calități trebuie să aibă un pionier.

În curînd vom avea o adunare de detașament închinată patriei — „Frumoasă și bogată ești patria mea". Aci îi vom invita și pe ei. Activitățile cu cei mici ne-au folosit și nouă mult. Pionierii detașamentului nostru și-au dat seama că trebuie în primul rînd ei să fie exemplu la învățătură și comportare. Pentru aceasta noi am început să muncim mai mult și mai bine.

AURORA MUREȘEAN
președinta detașamentului nr. 7,
Școala medie „Iacob Mureșan",
Blaj

Cinema

Matineele pentru copii de duminică 17 ianuarie 1960, ora 10.

Maxim Gorki: Detașamentul lui Vasiok Trubaciov; Purcelul in excursie. **23 August:** O zi neobișnuită; Fîntîna fermecată; Lucrez la fabrica Moskvici. **Timpuri noi:** Insulele Comandor; Arta Greciei Antice; Am fost la Viena. **7 Noiembrie:** Lupul și cei 7 iezi; Micul Sego. **Gheorghe Bacovia:** Aventurile unui cățeluș și ale unei pisicuțe; Pionieria nr. 5 din 1959. **Alexandru Popov:** Prima vioară; Trei tăietori de lemne; Motanul pedepsit; Povestea celor 5 frați. **Infrățirea între popoare:** Micul acrobat; Prin munții și văile Arcticei. **Mihail Eminescu:** După 5.000 de ani; Vreau să știu tot; Pionieria nr. 5 din 1959. **Constantin David:** Doi prieteni; Ucenicul vrăjitor. **Volga:** Kati și pisicuța; Visul micuței Mei. **Ilie Pintilie:** Fetița mincinoasă; Poveste despre pinguini; Intîlnire in autobus. **Flacăra:** Amigo; Hai să mergem după soare. **30 Decembrie:** Călătorie de Anul Nou; Cum se mișcă Pămîntul; Scurtă istorie; Șapte arte; Poștașul. **Aurel Vlaicu:** Maeștrii schiori de mîine; Visul micului Petre. **Olga Bancic:** Ani de școală; Povestea Zăpeziței. **Barbu Delavrancea:** Ucenicul vrăjitor; Motanul pedepsit; O zi neobișnuită.

radio televiziune

Programul emisiunilor de radio de la 17 la 23 ianuarie.

In fiecare dimineață, incepînd de la ora 6,45, ascultați ca de obicei emisiunea **„Salut voios de pionier".** Alte recomandări din program:

Duminică. De la 8,30 – **Clubul voioșiei.** La ora 9,00. în emisiunea **Teatru la microfon pentru copii** se transmite „Livada din stepă" dramatizare după romanul lui V. Kataev. La 18,00, **Drumeții veseli.**

Luni. La 9,30 in emisiunea **Un tăciune și-un cărbune:** „Lampa lui Aladin". La 20,20 ascultați legenda din bătrîni „Ștefan Vodă și moșneagul", în emisiunea **Noapte bună copii.**

Marți. La 11,45, **Radio Prichindel:** „Gazeta pădurii". La 17,30 in **Emisiunea muzicală pentru copii** veți invăța un cintec nou: „Toate meseriile sînt bune" de Hilda Jerea.

Miercuri. La 9,30 emisiunea **„Vreau să știu".** La 18,00, **„In slujba patriei".**

Joi. La 10.00 se reia emisiunea **„Drumeții veseli".** La 20.20 in emisiunea **Noapte bună copii** ascultați „Cuvîntul magic" de Oseeva

Vineri. La 10,30 in **Traista cu povești** găsiți „Puterea cuvîntului dat" de P. Pavlenko. La 18,30 in emisiunea **Din marile poeme ale lumii ascultați** „Cîntecul Nibelungilor **(Crimhilda la huni).**

Simbătă. La 18,00 Roza vînturilor.

DRUMUL E DRUM!

de Mihai Stoian

Nu mai număra de mult stîlpii. Renunțase. Prin fereastra vagonului, pătrundea vijelios aerul. Îl izbea în față. Răcorea ușoara fierbințeală care-l chinuia de mult. Aducea un miros necunoscut lui. Nu se mira. Fusese învățat: la mare, totul e altfel decît la munte! Și totuși, ce ciudat: respira alt fel de aer? Mîl, amestecat cu alge putrezite!

Simțea o schimbare și în mișcările vecinilor de compartiment. Erau mai nestăpînite. Nu le putea vedea fețele. Se îmbulziseră toți la fereastră. Așteptau. Le ghicea așteptarea după contracția mușchilor. Stăteau pe vîrfuri. Călătorul de lîngă el, bărbat cu vîrsta înecată parcă în grăsime, răsuci capul. Ochii — două liniuțe:

— Ești de pe-aici? Marea nu te impresionează?

Băiatul clătină din cap, confuz. Călătorul nu pîndise răspunsul.

— Uite-o!

Strigătele îl bucurară: putea ofta în voie.

*

Valijoara era ușoară. Din gară pînă la sanatoriu, o azvîrlitură de băț. Băiatul mergea încet. N-avea voie să alerge. Se opri dinaintea clădirii.

— Aici?!

Nu-i venea să-și creadă ochilor. În curte, băieți de-o seamă cu el, jucau volei. Săreau, chiuiau.

— Da, aici, ce te miri? răspunse, cu destulă întîrziere, un băiat negricios, dolofan.

Arătase spre clădirea albă cu toiagul în care se sprijinea. Era rîndul lui să întrebe:

— Ești nou?

Altădată, Ionel ar fi glumit:

— Ba, sînt Ciobanu.

Acum, încruntat, mormăi neclar:

— Da, nou...

Negriciosul dădu să-i ia valijoara. Se mulțumi să treacă bastonul prin mîner.

— Apucă de-un capăt.

Șchiopătînd, porni împreună cu noul venit. Un pescăruș trecu pe deasupra lor. Capetele se dădură, iute, pe spate. Ochii deveniră dintr-o dată mai negrii, înnegurați. Poate numai în contrast cu pasărea albă care zbura, în voie, spre larg...

— Ionel!

Băiatul zîmbi. Îi plăcea să fie chemat pe nume. Multă vreme nu-l strigase nimeni. Zăcuse în casă, bolnav. Veniseră colegii, să-l vadă. Dar se purtau cum te porți cu coaja oului, fragilă. Aici, toți erau bolnavi. Se purtau băiețește, ca la școală.

— Măi, Ionele, dormi în bancă? N-auzi?

Ceilalți rîseră. De fapt era întins în pat. Fusese operat la șira spinării, pus în ghips, culcat pe burtă. Deprinsese să deosebească glasurile celor care-l strigau.

— Ce-i, Mihai?

Era negriciosul. Îl auzise apropiindu-se: bocănea bastonul. Aplecat spre el, vorbi:

— Vezi, ăsta-i Vasilică, „Gură de aur". Să-l auzi numai citind...

Descifrase și pași, mai mulți.

— Mulțumesc. „Vezi", „ăsta-i", cînd știi bine că nu mă pot întoarce.

— Ne-am cunoscut noi, răsună o voce groasă, profundă, Sînt ăla pirpiriul, cu nas ascuțit.

— Aha, Pinochio!

— Dacă vrei, îți citesc „Pinochio". E cartea la bibliotecă.

— Vreau.

— Frumos din partea ta, Vasilică! adăugă, glumeț, Mihai.

Celălalt se burzului.

— Și ce, vrei să spui că nu?

— Taci, măi „Gură de aur", că vorba-i de argint, tăcerea e de aur! Mă duc la bibliotecă...

Un timp nu scoaseră nici un cuvînt

— Tu ce ai? sparse primul tăcerea Ionel.

Vasilică îl repezi:

— Să știi, noi nu pălăvrăgim despre asta. Pricepi?

— Pricep...

Tăcură iar.

— Totuși... îi șopti cel talentat la citit, cu o urmă de regret în glas, că-l supărase, află că sînt și eu, ca și tine, operat la șira spinării. Numai că-s pe vindecate Mă mișc cît îmi place...

— Nu te văd... încercă să-și răsucească barem privirea.

— Stau aici. Pe patul lui Mihai.

Se împrietenise trainic cu negriciosul. Ceruseră să doarmă alături. „Să doarmă" e un fel de-a spune, căci majoritatea dintre ei își petreceau cea mai mare parte a timpului, în pat. Erau adevărați vecini, ca el cu Ileana, acasă.

— Asta-i! „Pinochio sau minunatele pățanii ale unei păpuși de lemn". Autorul? Repede! Pentru „douăzeci de puncte". Cine știe, cîștigă!

— Collodi.

— Cine-a răspuns?

— Bineînțeles, Sandu, savantul nostru. Asta n-a renunțat la învățătură nici a doua zi după operație. Are o voință!... N-a cerut nici lămîie, nici plosca, nimic. Doar „Aritmetica". Învățăm și noi destul. Dar el știe o carte, mama-mamă!

Pentru prima oară, după multe zile, Ionel oftă.

Ilustrație C. PLĂCINTĂ

— Ce e, curajosule? Ți s-au înecat corăbiile „pe marea de gînduri negre", cum ar spune poetul?

— Care poet? se răsti Vasilică, bănuind că negriciosul face aluzie la albumul lui de versuri, găsit din întîmplare sub saltea, cu prilejul unei curățenii.

— Ei și tu, te superi din senin. Așa vine vorba...

Cu nasul în pernă, Ionel nu le urmărea spusele. Medita?

— Să încep? foșni o filă de carte.

— Nu! spuse, categoric.

— Ce te-a apucat? sări Mihai. Încetează o dată cu miorlăiala!...

Făcu un efort să vorbească fără oprire:

— Nu-i vorba de miorlăială. Schimb cartea.

Vocea groasă ceru:

— Hotărăște-te!

— Mult ai să te mai alinți?

— Nu! Vreau și eu „Aritmetica"!

*

Ce clasă ciudată! În loc de bănci, paturi. Elevii, în loc de uniforme, purtau pijamale. Cînd intra profesorul, doar unii se ridicau în picioare. Cei mai mulți rămîneau întinși în așternut. Era salonul lui Ionel.

— Astăzi, răsună puternică, de-a lungul încăperii, vocea profesorului, vom învăța despre raportul a două segmente.

Zărise pe semne patul lui Sandu gol:

— Unde-i?

— Aveți prezența pe masă. E la control. Curînd o să-i dea drumul...

— Bine! Deci rețineți: să presupunem că avem două segmente de dreaptă AB și CD...

Vasilică întinse gîtul și șopti la urechea lui Ionel:

— A desenat pe tablă două segmente de dreaptă, una mai lungă, AB, alta mai scurtă, CD...

Așa aranjaseră băieții lucrurile în urma hotărîrii lui Ionel de-a nu-și întrerupe învățătura nici cît stătea în ghips pe burtă; „Gură de aur" îngenunchiase lîngă pat și-i șoptea, descriindu-i tot ce vedea că se desenează sau scrie pe tabla, iar Mihai, de cealaltă parte a patului, lua notițe pe trei foi deodată, cu indigoul căpătat de la doctorul salonului; o foaie pentru el, una pentru Ionel, și-a treia pentru Vasilică — doar nu putea să și vorbească, să și scrie.

— Prin raportul între AB și CD înțelegem cîtul neefectuat al acestor mărimi pe care îl notăm cu...

— A scris pe tablă:

$\frac{AB}{CD}$ Înțelegi?

— Întoarce capul și uită-te aici!

Ionel își suci capul spre Mihai și clipi. Izbutise să zărească doar cu coada ochiului, scrisul mare al vecinului său. În clipitul său era nu numai bucuria de-a fi înțeles, dar și mulțumirea că găsise la nevoie asemenea prieteni.

— Nu ești atent? îl scutură ușurel, Vasilică.

— Ba da, ba da, continuă.

— Deocamdată ascultă...

— Fiind vorba de aflarea unui cît, trebuie să vedem cu ce număr înmulțim segmentul CD pentru a obține pe AB...

— Atenție! A luat o hîrtie și i-a însemnat lungimea cu CD...

— Ca aici, la mine...

Nu mai era nevoit să întoarcă privirea. Rămăsese cu ochii la Mihai, iar Vasilică, plecat la urechea sa îi tot spunea... Sistemul mergea de minune! Obositor, dar era mulțumit: învăța!

*

Era forfotă în salon. Zgomotele îl treziră. Ațipise.

— Hei, Mihai, ce e?

Nu-i răspunse nimeni.

— Hei! strigă pentru a doua oară.

— Ai visat urît, bălaiule? simți degetele cuiva răvășindu-i părul.

Și, amintindu-și al cui e glasul, se încordă, de parcă ar fi avut de gînd să se ridice din pat.

— Stai liniștit, băiete.

— Tovarășe doctor... zîmbi Ionel, pentru sine, căci celălalt nu putea zări fața cufundată în pernă.

Întinse brațul dintr-o parte, la întîmplare și degetele din păr îi cuprinseră palma.

— Cum te mai simți?

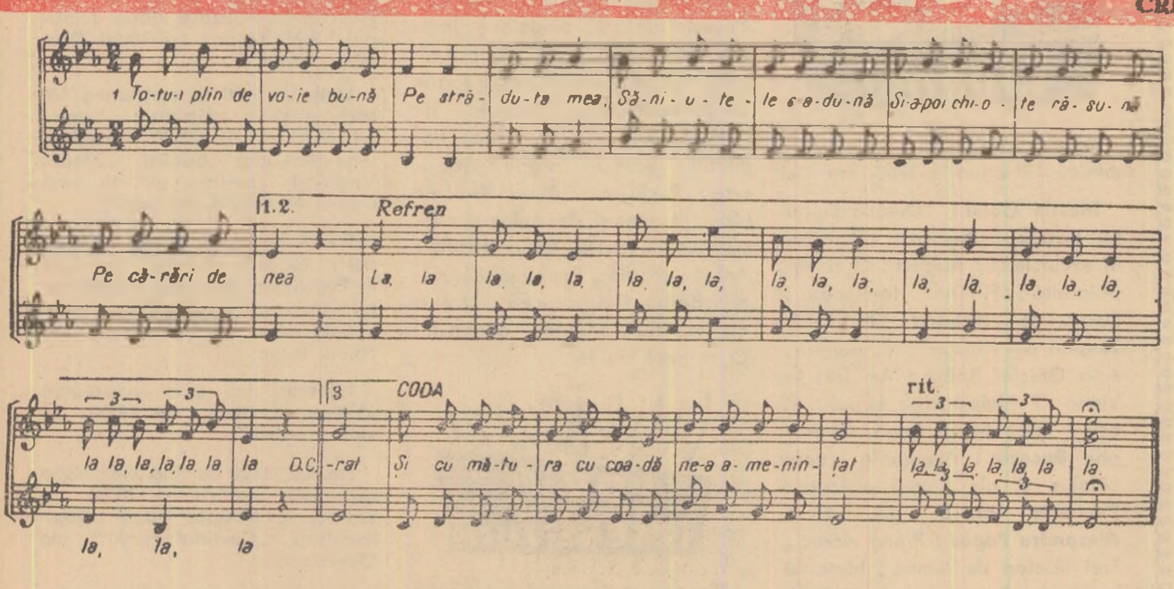
— Foarte bine...

În prezența lui nici vestmîntul sîcîitor de ghips, nici poziția, veșnic aceeași, nimic nu-i se mai părea greu de indu...

(Va urm...

BUCURII DE IARNĂ

Muzica: ELLY ROMAN
Versuri: CRIȘAN CONSTANTINESCU

Totu-i plin de voie bună
Pe străduța mea;
Sănițele se-adună,
Și-apoi chiote răsună
Pe cărări de nea...
Refren: La, la, la, la, la etc.
Sania de se răstoarnă
Nu-i nimic băieți!
S-a pornit cumătra iarnă
Toate sitele să-și cearnă;
Bine-i prin nămeți!
Refren
Val vîrtej cu toți pe stradă
Iureș noi am dat;
Stau drumeții să ne vadă,
Iară omul de zăpadă,
Fiindcă l-am uitat,
CODA: Chiar cu mătura cu coadă
Ne-a amenințat.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", tel.: 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V...
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli